

ان جعل كل من سطرى البنت سجعة مخالفة لاختهاى السجعة التى
 فى السطر الاخر وقوله سجعة تدعى ان نصب على المصدر اى جعل كل من
 سطرى البنت سجوعا سجعة مخالفة للسجعة التى فى السطر الاخر لا على
 انه المفعول لما جعل لاسطر ليس سجعة وجوز ان تتج كل من
 مسجعين سجعة سببه لكل باسم الجوزى فعول الخبرى لما اعدت
 عارت الاعراب وانما تسمى المنزلة عن الراءت سجعة وقوله طوحب
 نى طواخ الزمن الى صعالتمن سجعة اخرى كقولها اى قولها فى صاهر
 مدح المعصم بالله حسن فم عوربه بدس معصم بالله ستم فى الله
 مرعب اى زاعف مما عوربه من رصواته فى الله لله مرعب اى منظر
 بوابه وخائف غناه فاسطر الاول سجعة سببه على الميم والثانى
 على الباء وقوله بدس مبتدأ خبر فى السطر الثالث وهو قوله لله وليريم
 قوم وليريهدى الى بلدا لا يفداه جيش من العرب وهو السجع على القول
 خبرا به فى النظم ما سببه التصريح وهو جعل العروض بعبارة بعبارة الضرب
 والعروض هو احرا المصراع الاول من البنت والضرب احرا المصراع الثانى
 منه والى بلدا خبر المصريح بفتح الى تسع مرات الاولى ان يكون كل
 مصراع مسددا بنفسه فى فهم معناه وسمى التصريح الكامل كقول
 امر على الفيس اعظم مهلا تعوض هذا الدلائل انك قد انقضى صرى
 واجلى فى الثانية ان يكون الاول غير محتاج الى التناوب فاذا احاطا من
 بهطانه كقوله فى فغانك من كرى حسب ومن لم يسطر اللوى
 من البرحول فحول فى التناوب ان يكون المصراعان جنبين يصح وضع كل منهما
 موضع الاخر كقول البرحاج العبد ادى من سوسط الصموج فى
 المهبجان حفة السرب مع خلوا المكان فى الرابعة ان يفهم معنى
 الاول الا بالتناوب سببه بالصرح والتناوب كقول اى ليطب فى جانى
 السوطساع المعانى فمن له الريح من الزمان فى الخامسة ان يكون المصريح
 بلفظه واحد فى المصراعين وسمى التصريح المكرر وهو صرحان كل اللفظ

لما تسمى المعنى فى المصراعين كقول ليعيد من لا يرحم وكذا فى غيره ما وثقت
 الوقت لا يوتى وهذا انزل درجته واما مخالفة المعنى لكونه محازا كقول
 ان يمارى نتي كان سرا بالعبارة ومرعا فاصح للمهد به السرور يعانى
 السادسة ان يكون المصراع الاول معقلا على صفة ما ذكرها فى اول الثانى
 وتسمى العلوية كقول امرى الفسح الا اها الليل الا على يصح وما الا صباح
 منك ما مثل فى لان الاول معلوم يصح وهذا معجب جدا السابعة ان يكون
 المصريح فى البنت مخالفا لعايقه وسمى المصريح المستطو كقول اى نواس
 اولى مدد من الدوب وبالا مرعدت من محود فى مصرعه بالنا بقاء
 بالبدال اسمى كلامه ولا تخفى ان السابعة حارجه عن ما عرجه **وسمه**
 اى من اللفظى **الموازنة** وهى **ساوى الفاصلين** اى الكل من الاخرين
 من القربى او من المصراعين **الوزن دون القعدة** نحو **نمار ومصوفة**
وزن اى متقونه ولفظ مصوفة و **متقونه** متساويات فى الوزن **القعدة**
 ان الاول على العا والثانى على التنا اذ لا يغيره ما الثالث على ما علم القوافى
 ومثل قوله هو السرير والملك كواكب هو المصروج او الكرام جدا
 والظاهر من قوله دون القعدة انه يجب فى الموازنة ان لا يساوى
 الفاصلان فى القعدة البتة وح يكون سبها ويس السجع بان يجعل ان
 يرد ايه بشرط فهما السواى فى الوزن ولا بشرط المتناوب فى القعدة
 وح يكون سبها ويس السجع عومر وحصى من حوجه لصاد فهما مثل ستر
 من فومعه واكواب موصوعه وصدرة الموازنة بدون السجع فى مثل فارقا
 مصفوفة وزن اى متقونه وبالعكس فى مثل ما لكم لا روحون لله وفار اوقد
 حللكم اطوان او اما ما ذكره ابراهيم اللسان من ان الموازنة
 على تساوى فواصل السرب وصدرة البنت ومجزه فى الوزن لا فى الحرف ايضا كما فى
 السجع بشكل سجع موازنة لسر كوازن سجع فمضى على ما به سطر فى السجع
 ساوى الفاصلين فى الوزن ولا بشرط فى الموازنة ساوىهما فى الحرف الا
 كسد فى قرب ونحو ذلك فان كان اى م اذا كان ساوى الفاصلين